viis komme under Overveielse i Forbindelse med de Erklæringer, som jeg iøvrigt maatte modtage med Hensyn til det vigtige Forhold, som der omhandles, men jeg vil dog bede det ærede Medlem og det ærede Thing være overbeviste om, at, ihvorvel det hele Spørgsmaal skal erholde den mest samvittighedsfulde Overveielse, ligger det ikke i nogen Administrations Magt paa dette Punkt at forhindre, at der paa forskjellige Maader viser sig endog betydelig Ulighed. Dette er Forhold, hvor der af naturlige Grunde altid maa fremkomme Uligheder, og der kan derhos i selve Bedømmelsen og Skjønnet fremkomme Uligheder, som ikke ville kunne overvindes paa anden Maade end ved at lade de samme Mennesker reise hele Landet rundt, Noget, som jo ærede Medlemmer ville vide, at man af forskjellige Grunde ikke kan komme ind paa. Et og Andet af det, som det ærede Medlem særligt fremdrog, er jeg ikke her paa Stedet i Stand til at udtale nogen Mening om; særlig kan jeg ikke sige, om det gaar an med Hensyn til Brystmaalet at opstille en saadan Skala, som blev berørt. Det skal naturligvis komme under Overveielse, men jeg vil dog strax sige, at jeg allerede har set Erklæringer, der gaa ud paa, at det nuværende Reglement er saa hensigtsmæssigt, som et Reglement overhovedet kan blive. Baade dette Forhold og i det Hele taget Decrementsforholdene skulle vedvarende være Gjenstand for Justitsministerens bedste Overveielse, men jeg smigrer mig ingenlunde med, at man paa nogen Maade skulde kunne bringe det dertil, at man skulde kunne opstille Regler, ved hvis Anvendelse der ikke bliver et nødvendigt Spillerum for et samvittighedsfuldt Skjøn. Som de Herrer vide, bevæger man sig her imellem to Ulemper, nemlig enten at være for streng eller at være for mild; begge Dele ere jo lige uheldige. Det er ganske vist, at Ingen bør slippe, som er tjenstdygtig, men det er heller ikke godt for Hæren, at der kommer forholdsmæssig ikke faa Udskrevne ind, som siden maa kasseres, ligesaa vist som man maa være retfærdig mod de Vedkommende og se hen til, at ikke deres Helbred ødelægges ved en Tjeneste, de ikke kunne taale. Det kommer jo an paa i de enkelte Tilfælde efter Evne at finde det Rette; absolut Lighed paa saadanne Punkter er jo fuldstændig umulig. — Nedsættelsen med Hensyn til Karantæneanmeldelseskontoret maa jeg jo finde mig i, naar Udvalget tror, at det er nødvendigt at afknappe disse 500 Rd. — Med Hensyn til Overformynderiet kan jeg kun sige, at jeg har efter bedste Evne overveiet, hvilke Udgifter der vare nødvendige, inden jeg i sin Tid gjorde Indstilling til Hans Majestæt Kongen med Hensyn til den Ordning, der er paaberaabt. Det er en meget stor Bestyrelse, og den er helt eiendommelig, hvad jo det ærede Things Medlemmer ville kunne sige sig selv; der er jo et særdeles betydeligt Antal Konti, hvoraf hver enkelt har sin særegne Karakter; det er ikke blot dette, at det her dreier sig om en Sum af imellem 30 og 40 Millioner, der kommer i Betragtning, men det er ogsaa dette, at den er fordelt paa saa mangfoldige Konti, hvoraf hver for sig skal holdes i Orden. Den Bemærkning, at Lønningerne skulle være stegne fra ifjor med 3,390 Rd., og at Overformynderiet i Kostbarhed nu staar ved Siden af flere Ministeriers Centralbestyrelse, tror jeg derfor ikke beviser Noget, naar de ærede Medlemmer ville erindre det Arbeide, der her skal gjøres. Det maa forresten være mig tilladt at sige, at der vistnok er indløbet en lille Unøiagtighed, naar det siges, at Lønningerne ere stegne fra ifjor med 3,390 Rd., idet det ved en nærmere Opgjørelse af dette Forhold viser sig, at der er en lille Nedgang, naar man ser paa Budgettet for 1872—73, af 153 Rd. 71 Sk. i Sammenligning med indeværende Aar, og i Forhold til Budgettet for 1870—71 af 74 Rd. 60 Sk. Der er altsaa ikke nogen Stigen, tvertimod, der er en Nedgang, skjønt den jo er saare ubetydelig. — Tilbage staar Ændringsforslaget af det ærede Medlem udenfor Udvalget (Winther), med Hensyn til hvilket det er mig kjært at